

Öyle Yaşayalım ki

– sadece · 17 Haziran 2015

Zihinler allak bullak ,
Yürekler ise paramparça .
Yarınlara dair umutlar sürgünde ,
İnsani duygular ise küskün ,
Gönül tarlaları mahsul vermekten bıkkın ,
Çekilmiş sevgi kılıcı paslanmış kın .
Nadasa bırakılmalı ,
Ayıklanmalı gönül tarlaları husumet mayınlarından ,
Karın doyurmuyor ,uçup gitmiş bereket tayınlardan ,
Kardeşin kardeşini çekememezliği had safhada
Okunmuyor artık mertlik yiğitlik kitapları ,
Tozlanmış çürümeye yüz tutmuş ceviz işlemeli rafta .
Gönüller ediliyor rencide ,
Bir hiç uğruna katlediliyor yaşlısı da gencide .
Asırlık maddi manevi değerlere bakılmıyor artık
Giyilmez oldu gerçek sevda fistanları yamalı ve yırtık .
Güzel düşünen insanların kaçıyor uykuları,
Nazarı dikkate alınmıyor manidar nutukları .
Menfaatsiz birliktelikler azaldıkça azalıyor,
Dünya insanı sadece maddiyatı baz alıyor.
Çoban olmuş ama helal süt sağmıyor
Kurumuş ,çatlamış gönül tarlaları rahmete hasret kalıyor ,
Bardaktan boşalırcasına yağmurlar yağmıyor .
Pireler deve ,develer de pire oluyor ,
O güzelim saf zihinler basit şeylerle doluyor .
Muhammedi güllerin can suları verilmiyor ,
Hazan mevsimi daha gelmeden soluyor .
Hayırlı işler yapmadan tükeniyor günler geceler ,
Doğallığı içermiyor heceler .
Çözülemiyor artık kemale erdiren en basit bilmeceleler.
Helal rızıklarla insanlar olmuyor mutmain ,
Göründükleri gibi değiller, olmuşlar ön yargılı ve hain.
Mürekkep yalamadıkları halde görünmek istiyorlar kahin .
Kalmamış kutsal değerleri her şeyleri olmuş maddiyat ,
Silinmiş kelime dağarcıklarından hayat iksiri olan ihtiyat ,

Karşılıklı güven uçup gitmiş bir güvercin misali yad ellere ,
Durgun akan berrak sular dönmüş bulanık sellere ,
Fırtınalar bırakmış yerini, insanı serinletmeyen yellere ,
Mahremiyet kalmamış yaşadıkları düşmüş dillere ,
Rengarenk gül bahçelerinde özeniliyor dikenlere ,
İrili ufaklı taşlar atılıyor sinsice en nadide gülleri derenlere ,
Ne oldu bizlere haddimizi aştıkça aştık ,
Dostlarımızın tasalarını etmedik kendimize yastık ,
Zerre kadar menfaat için birbirimize yıllarca küstük ,
Olur olmaz şeyler yüzünden birbirimizin bamteline bastık ,
Yetmez mi bu kadar özümüzden uzaklaştık ?
Asırlarca birbirimizle din, mezhep gözetmeden kucaklaştık ,
Aynı bayrak altında kardeşçe huzurluca yaşadık ,
Haddimizi hiçbir zaman aşmadık .
Gelin aklımıza başımıza devşirelim !
Birbirimize her daim destelerce envai türlü güller verelim !
Bizim bizden başka dostumuz yok aklımıza bunu nakşedelim !
Cennet misali ülkemizde işin kolayına kaçmadan kucaklaşalım !
Suyu coşkun ve de berrak akan pınarlarda buluşalım !
Buldukça helal nimetleri coştukça coşalım !
Fani bu dünyada bereketli topraklarımızda dimdik yürüyelim !
Öyle yaşayalım ki ,daha sonra yaptıklarımızdan utanmayalım !
Öyle yaşayalım ki ,aziz iken zelil olmayalım !
Öyle yaşayalım ki ,başkaları gıpta etsin !
Öyle yaşayalım ki ,ömür miadımız bittiğinde herkes üzölsün !
Öyle yaşayalım ki ,yaradan da bizden memnun olsun !
Öyle yaşayalım ki ,mahşerde halimiz ahvalimiz içler acısı olmasın !
Öyle yaşayalım ki ,selam verdiklerimiz bizden utanmasın.....
31/01/2008